

ΔΡΧ. 7

BUD SAGENDORF

313

ΠΟΠΑΪ

ΕΡΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο απίθανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο ναυ-
τάκι ΣΕ ΝΕΕΣ ΚΑΤΑ-
ΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

ΠΟΠΑΪ

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ζ ΑΡΙΘ 313 - ΔΡΧ 7 - 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1979

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 - 3602139

Τεχνικαί εγκαταστάσεις
Ορφεως 130-132-Ρούφ.
τηλέφ. κέντρον 3470300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
10 Lycavittou street - Athens - 135

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

Σας προσαρτάω
620, 620, 620
620, 620, 620

ΠΡΩΤΑΒΛΗ- ΤΗΣ ΤΟΥ ΡΙΓΚ!

Ο ΡΟΛΑΥ

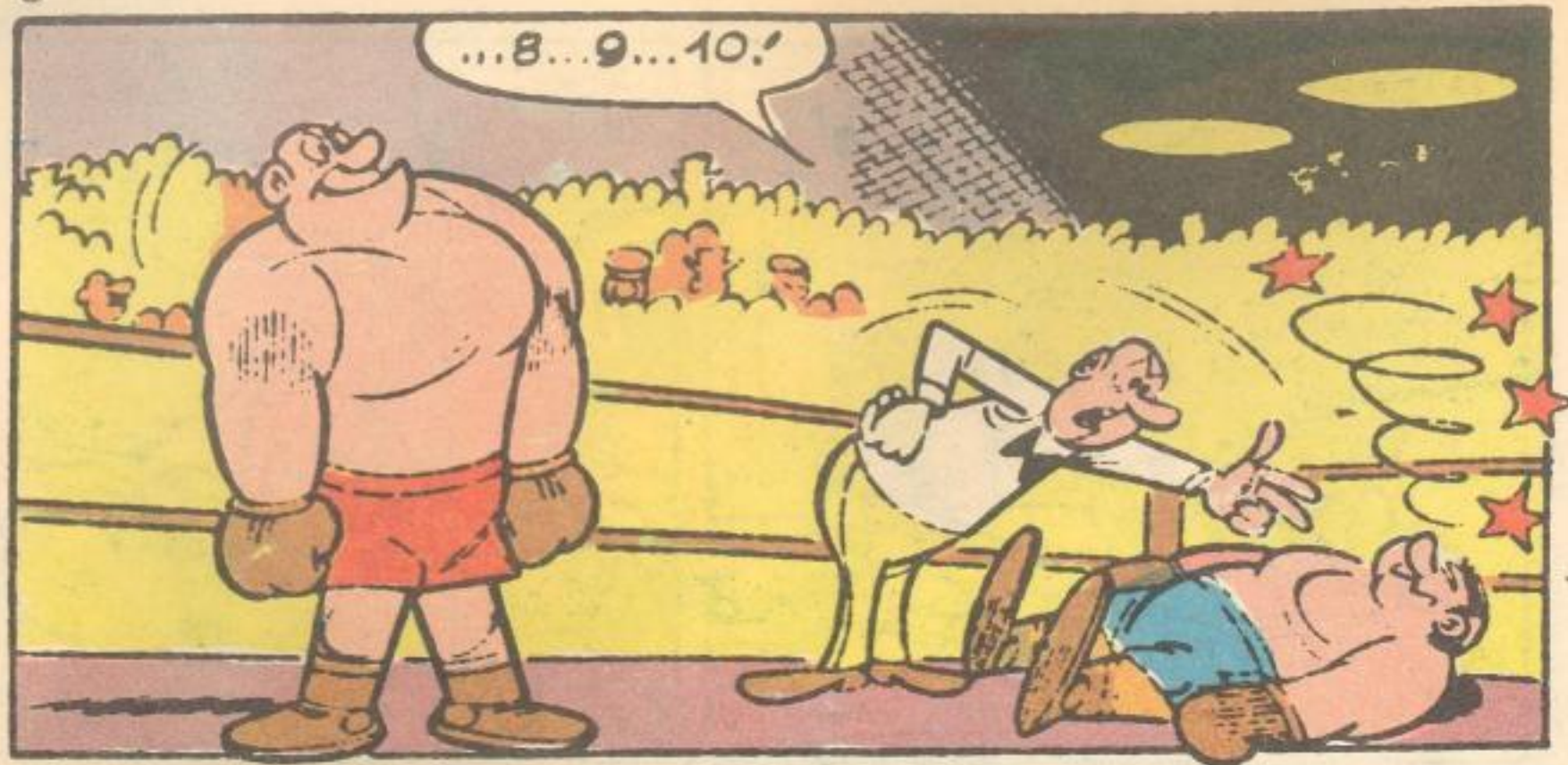
ΕΦΤΑΙΑ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ : ΑΡΓΗ-
ΣΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΣΟ ΥΠΟΛΟΓΙΖΑ...

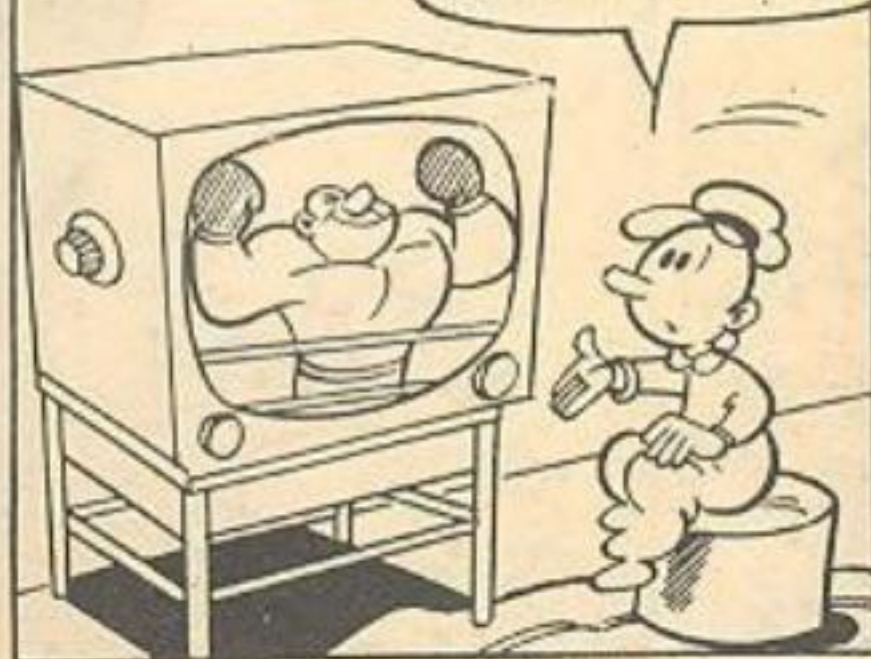

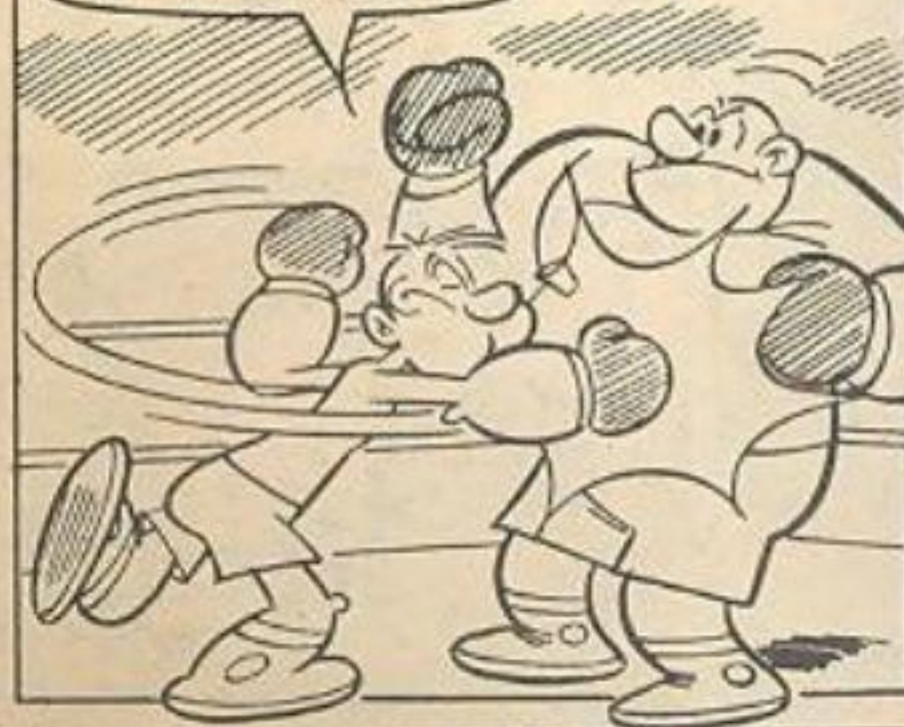
ΕΙΜΑΙ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΣ! ΔΕΝ ΞΕ-
ΡΩ ΠΟΙΟ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΩ ΤΟΝ
ΤΟΡΟ Ή ΤΟΝ ΠΟΡΑΥ.

ΚΙ' ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ...
ΠΙΣΟ ΓΟΡΙΛΛΑ! ΠΙΣΟ!

ΑΙ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ Μ' ΑΥΤΗ
ΤΗ ΓΡΟΘΙΑ!

ΚΑΙ ΤΟΡΑ ΜΕ ΜΙΑ ΑΡΙ-
ΣΤΕΡΗ!

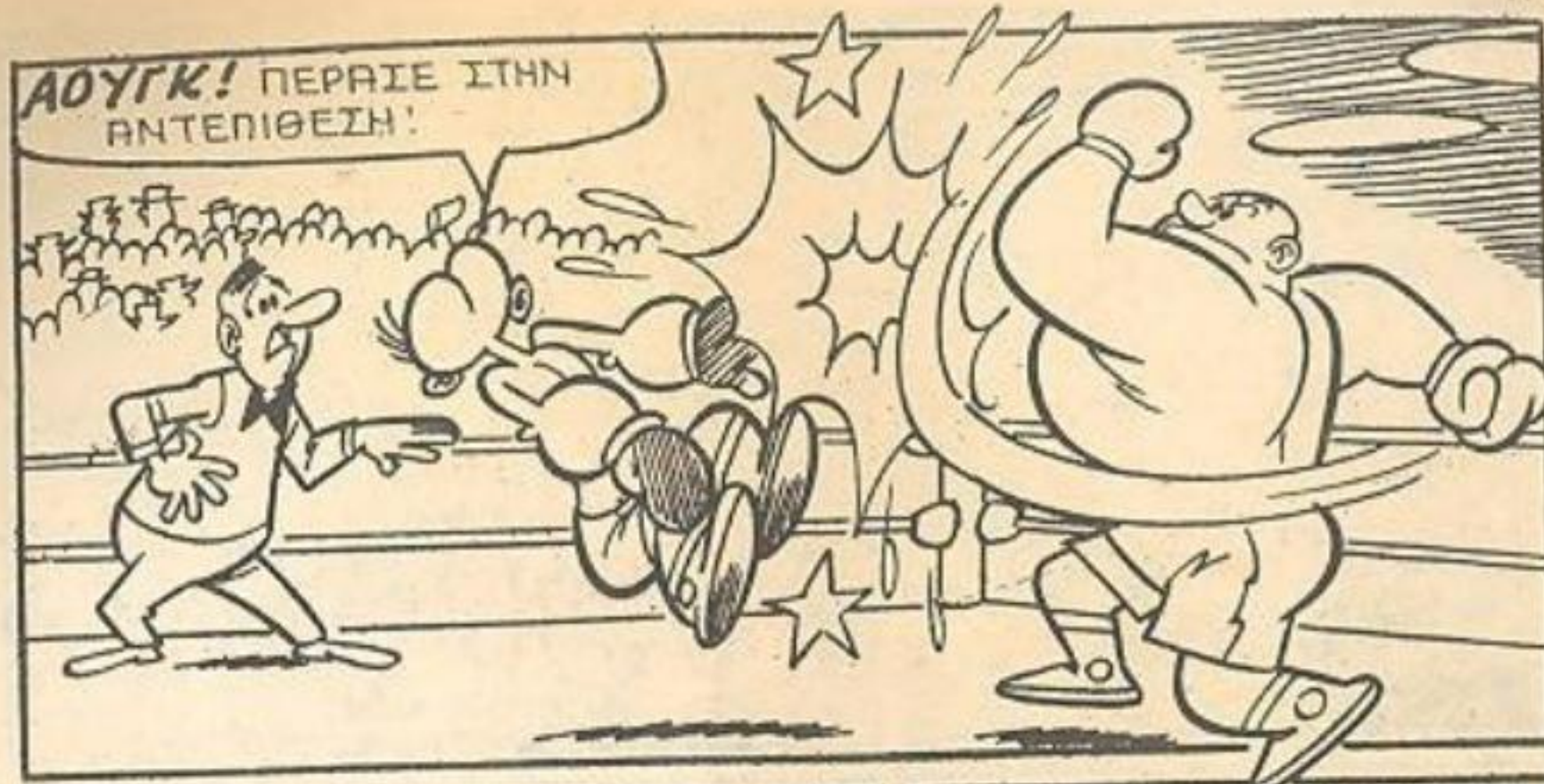
ΤΙ ΛΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΤΟ
ΝΤΙΡΕΚΤΣ
ΤΙ ΛΕΙΣ

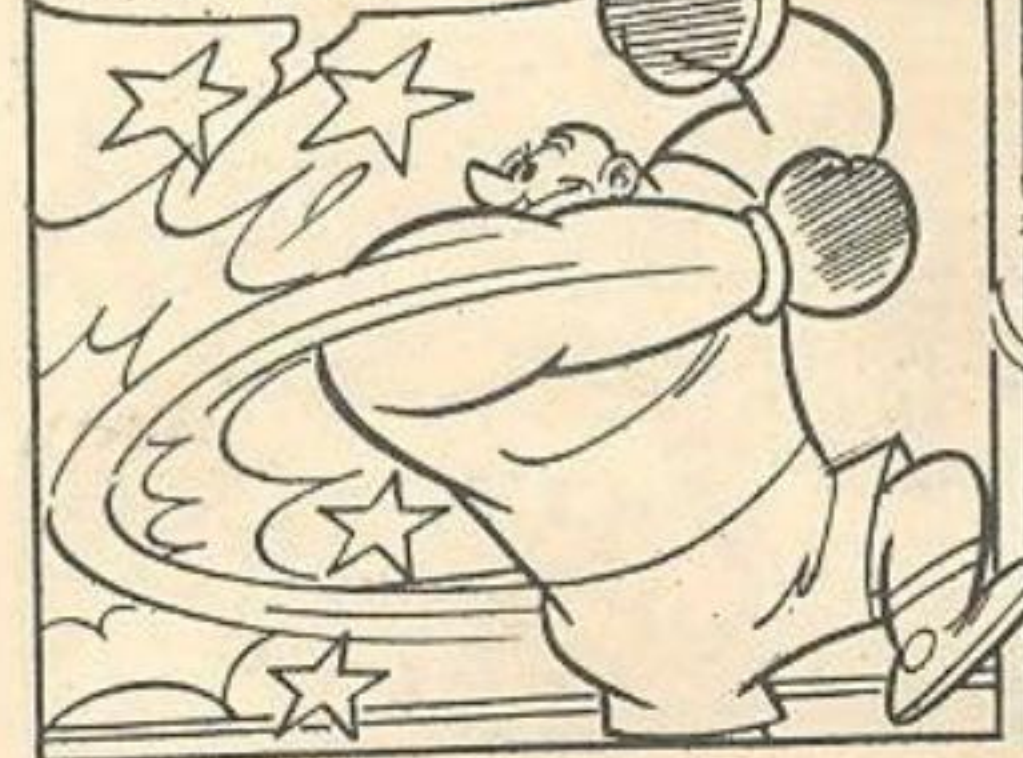
ΜΑ... ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ:
ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙΣ

ΑΟΥΓΚ! ΠΕΡΑΙΕ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

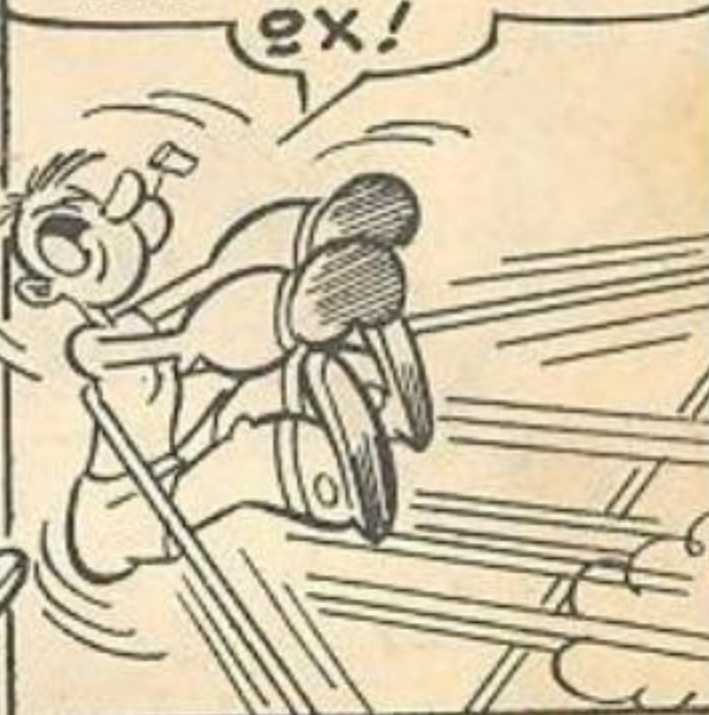

ΝΑ, ΠΑΡ' Η ΟΡΓΗ!

ΔΕΝ ΤΟΣΕΡΑ ΠΟΣΙ ΕΧΕΙ
ΤΟΣΟ ΓΕΡΗ ΓΡΟΘΙΑ!

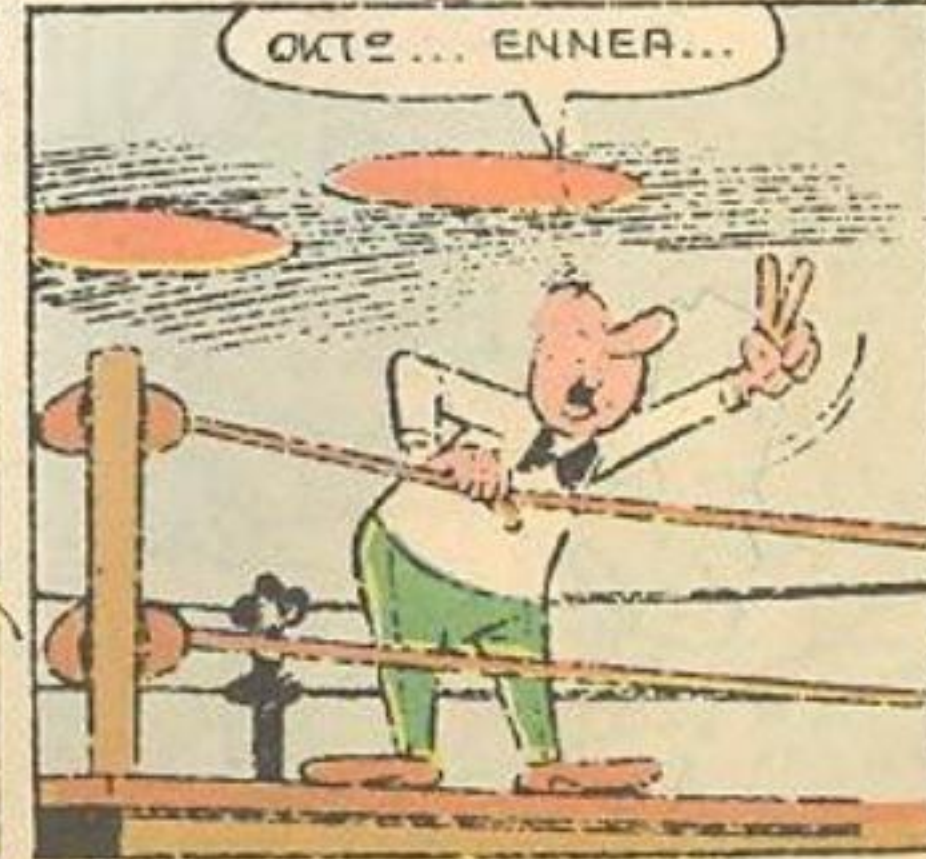
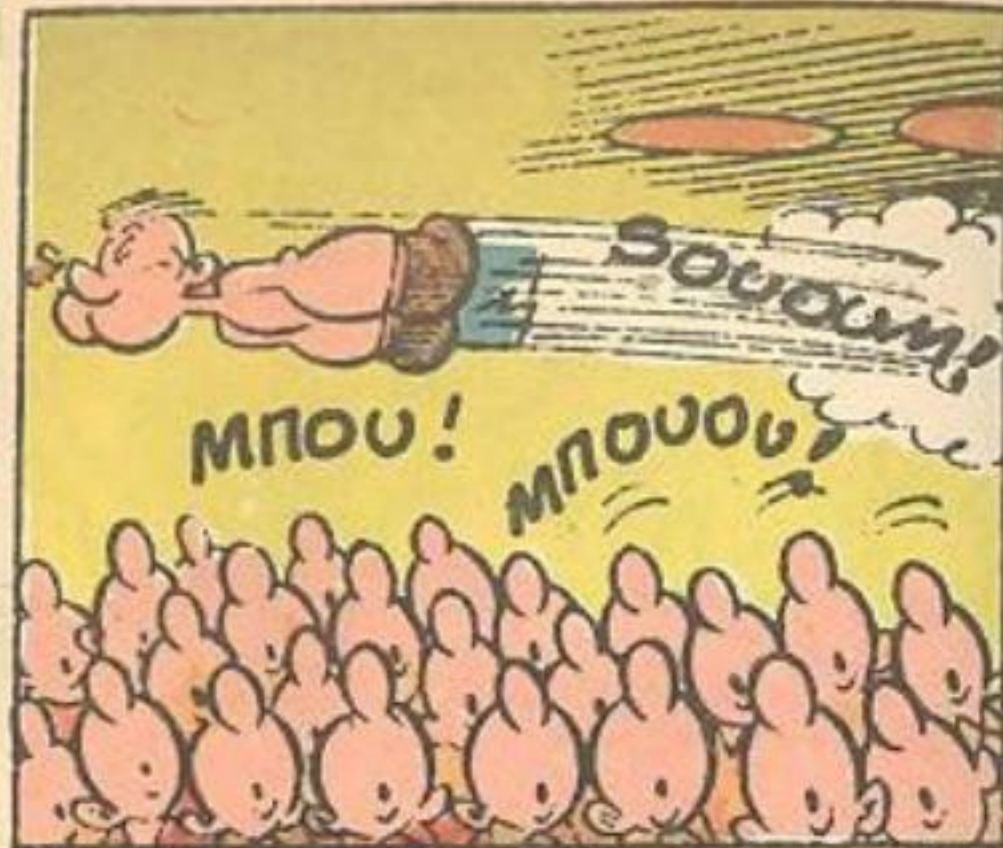
ΟΧ!

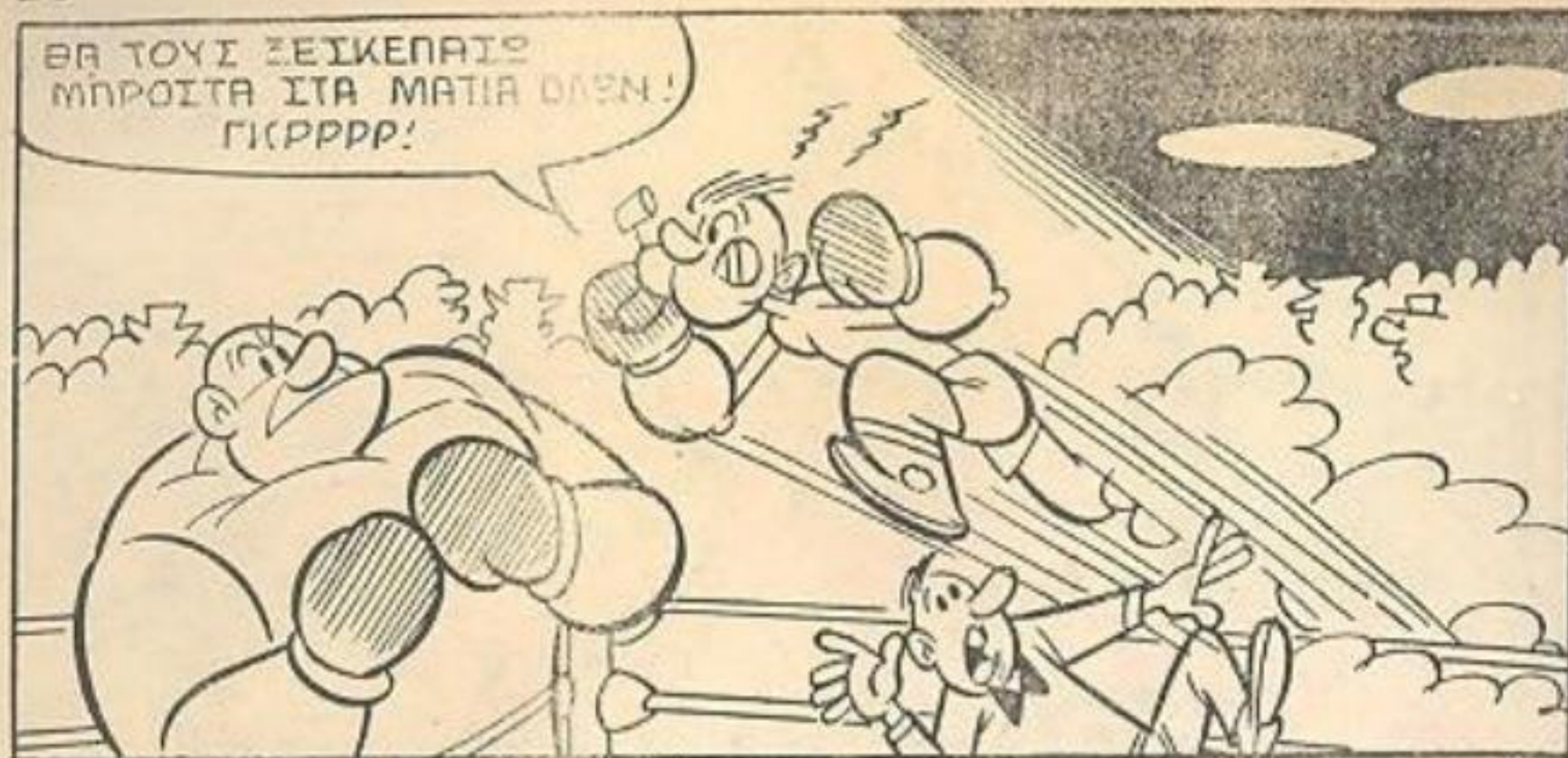
Μ' ΕΚΑΝΕ ΠΥΡΑΥΛΟ! -
ΑΚΚ... ΠΟΥ Μ'
ΕΙΣΤΕΙΛΕ!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ

ΟΥΛΠ! ΜΑ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΟΛΙΒ Μ'ΕΝΑ ΦΟΡΤΙΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!

Ε, ΟΛΙΒ! ΘΕΙΣ ΝΑ ΤΕ ΒΟΗΘΗ - ΣΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟΤΕΜΑ? ΘΑ ΜΟΥ ΔΕΙΞΕΙΣ ΕΝΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΑΕΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΕΞΕΙ!

ΝΑ ΤΡΕΞΕΙΣ ΓΙΑΤΙΣ

ΓΙΑΤΙ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΥΡΣΙΑ...

ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ! ΠΑΡ ΤΟΡΑ ΓΙΑΤΙ, ΕΧΩ ΔΟΥΛΕΙΑ!

ΣΛΟΥΡΡ!

ΠΑΡ ΑΜΕΙΣΟΙ ΜΑ ΓΡΑΦΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΩ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ!

ΔΡΟΜΟ! ΕΡΧΟΜΑΙ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!

ΟΥΡΚΑ! ΜΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΑΒΑ!

ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ! ΜΟΥ ΕΔΩΞΑΝ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ 13! ΦΕΡΜΕΙ ΓΟΥΡΙ ΛΕΝΕ!

ΟΙ ΑΘΛΗΤΕΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΤΑΧΘΟΥΝ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΕΚΚΙΝΗΣΕΩΣ!

ΕΤΟΙΜΟΙ!

ΝΑ ΟΙ ΑΛΛΟΙ: ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΤΑ-
ΣΕ ΠΙΟ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ!

ΝΑ Η ΣΤΑΣΗ: ΑΥΤΗ ΤΗ
ΦΩΡΑ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΠΡΩ-
ΤΟΣ!

ΘΑ ΚΡΥΨΩ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ
ΣΤΟΥΣ ΘΑΜΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣ ΝΑ ΦΑΩ!

ΟΥΦ! ΤΙ ΚΟΥΡΑΣΗ! ΔΟΣΕ ΜΟΥ
ΝΑ ΠΙΣ ΚΑΙ ΣΑΝΤΟΥΤΙ!
ΓΡΗΓΟΡΑ!

ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΣΡΑΙΑ!
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ:
ΓΚΝΑΜ-ΓΚΝΑΜ!

ΧΕ! ΧΕ! ΕΙΜΑΙ
Ο ΠΡΩΤΟΣ Π' ΑΥΤΟ
ΠΕΙΝΑΤΑ!

ΕΙ...
ΜΑ...

ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ! ΞΑΝΑΡ-
ΧΙΣΕ ΤΡΕΞΙΜΟ!

ΑΑΧ!

ΤΩΡΑ ΠΡΟΣ ΣΤΑΝ ΕΠΟ-
ΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ!

ΓΚΛΟΥΝ! ΕΦΥΓΑ
ΕΓΚΑΙΡΑ!

ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΤΙ
ΝΑ ΦΑΜΕ!

ΠΟΥΝΑΙ ΤΑ ΣΑΝ-
ΤΟΥΤΙ ΚΑΙ Τ' ΑΝΑ-
ΨΥΚΤΙΚΑ!

ΗΡΘΕ ΚΑΘΟΙΣΙ ΠΙΟ ΜΠΡΟ-
ΣΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑΦΑ-
ΓΕ ΟΛΑ!

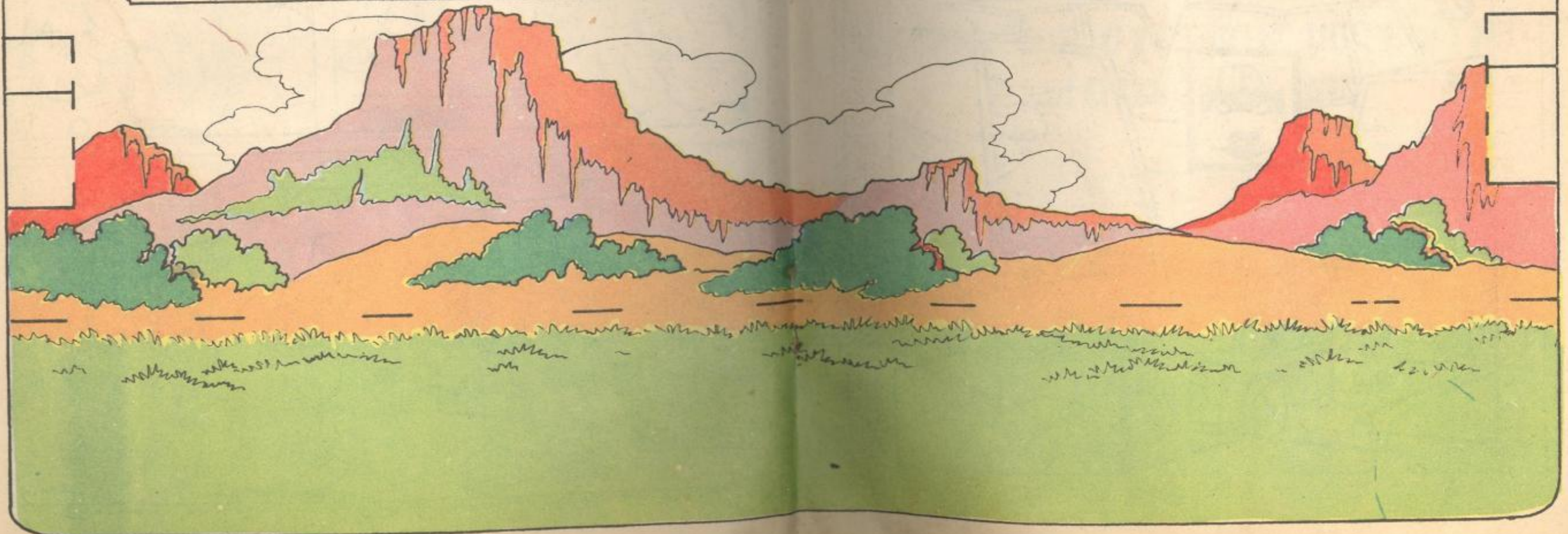
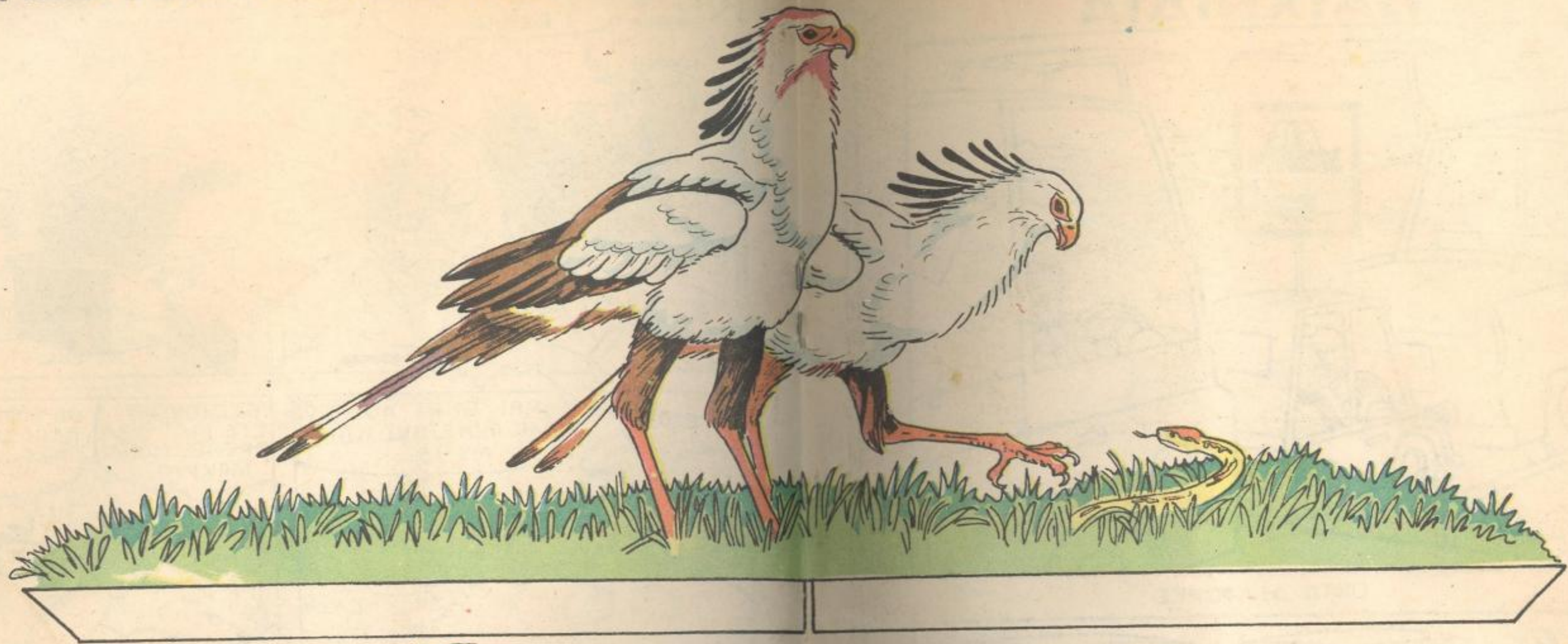

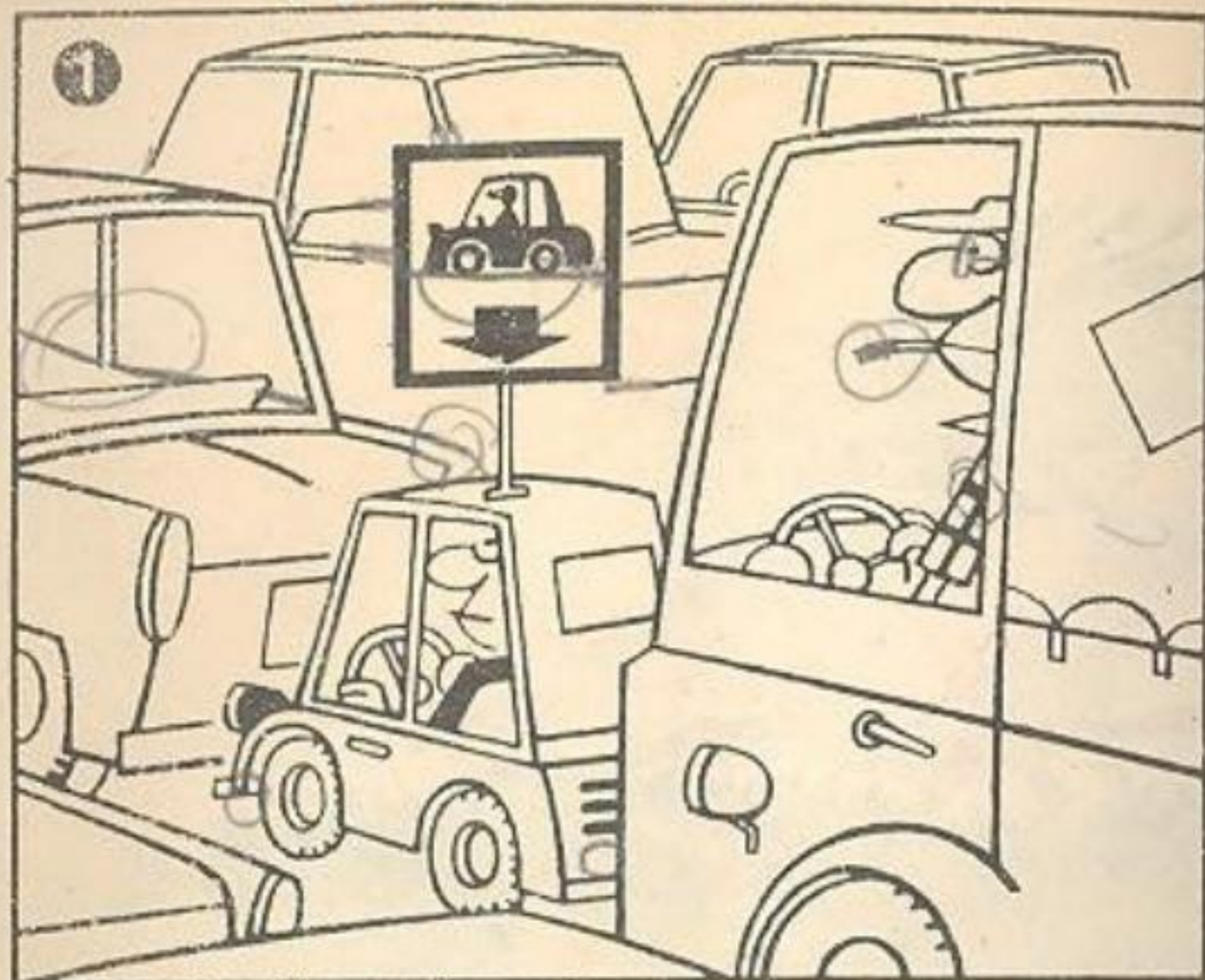

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΣ ΧΑΡΤΟΚΟΠΤΙΚΗ

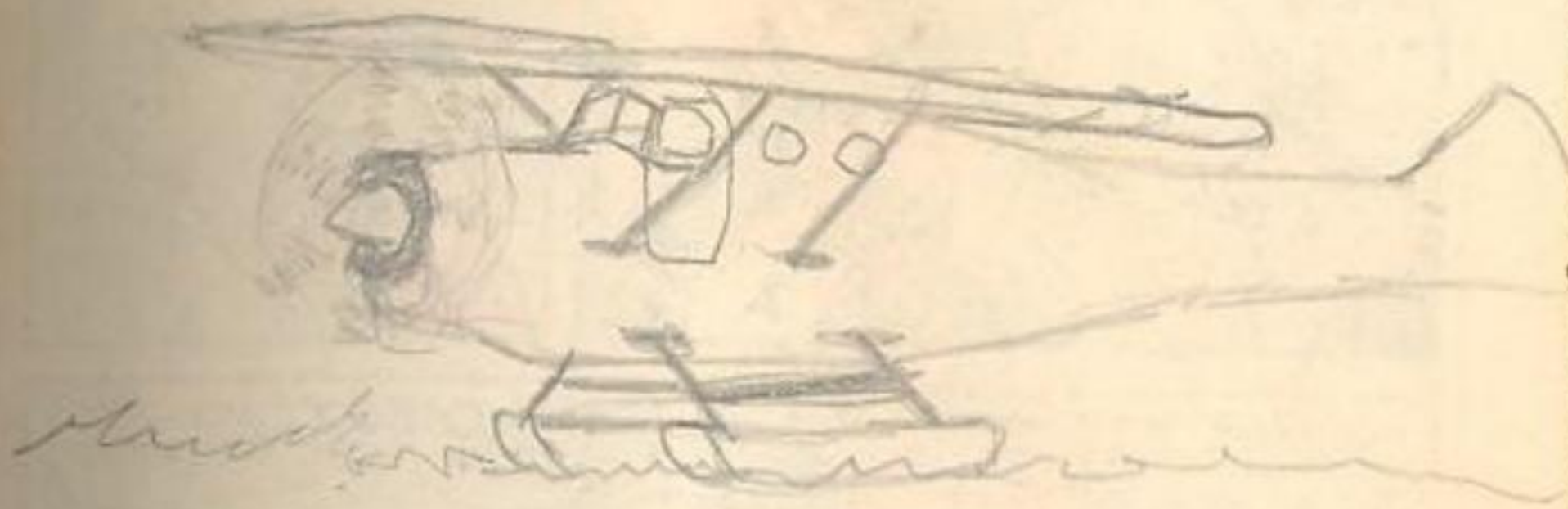
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΦΙΔΟΦΑΓΟΥ

ΟΚΤΩ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Παρακαλούμε, σχεδιάστε μας έδω κάτι καὶ στείλτε τό μας

Σας ἀρέσει νὰ σχεδιάζετε;

Ἄν ναι, θὰ θέλαμε νὰ σὰς γνωρίσουμε. Πάρτε ἓνα μολύβι εἴτε ἓνα στυλό, κοινὸ ἢ διαρκείας, καὶ σχεδιάστε στὸν λευκὸ χῶρο ὅ,τι θέλετε: Ἐνα δέντρο, τὸ σπίτι σας, ἓναν φίλο σας, κάτι φανταστικὸ, ἀδιάφορο τί...

Ἐστὼ καὶ ἂν τὸ σχέδιό σας ἔχη ἀδυναμίες, θὰ λάβετε ἓνα γράμμα μας μὲ κρίσεις καὶ μὲ ὑποδείξεις γιὰ νὰ ἀναπτύξετε καὶ νὰ σταθεροποιήσετε γρήγορα τὶς ἱκανότητές σας.

Μαζὶ θὰ λάβετε καὶ ἓνα ἐνημερωτικὸ τεύχος γιὰ τὰ μαθήματά μας σχεδίου-ζωγραφικῆς δι' ἀλληλογραφίας, ποῦ, ἂν, τὸ θελήσετε, θὰ σὰς κάνουν νὰ περάσετε πολὺ σύντομα ἀπὸ τὸ συνηθισμένο ἐρασιτεχνικὸ σκίτσάρισμα στὸ γερὸ καὶ θετικὸ σχεδίασμα τοῦ ἐξελιγμένου καλλιτέχνη.

Θὰ γνωρίσετε τὸ τόσο ἐνδιαφέροντα τεχνικὸ μέσο καὶ τὰ μυστικὰ σχεδίου καὶ ζωγραφικῆς καὶ γρήγορα τὸ σχέδιό θὰ γίνη γιὰ σὰς τὸ μέσο ἐκφράσεως τῆς προτίμησής σας.

Ἐμπρός, λοιπόν. Σχεδιάστε ἀμέσως τώρα κάτι σ' αὐτὸν τὸ χῶρο καὶ στείλτε τὸ μας. Θὰ εἶναι ἴσως τὸ ξεκίνημά σας γιὰ ἓναν νέο κόσμον μαγικὸ...

ΣΧΟΛΗ ΣΧΕΔΙΟΥ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Ἀθῆναι: Πανεπιστημίου 10, Τ.Τ. 134,
Τηλ. 3617.811
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 68, Τηλ. 232.370

ΟΝΟΜΑ Οἰμαίου Εὐγενία
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Καλλιτεχνίας 92
Νέα Πιοβιά Τ.Τ. ΤΗΛ. 2625433

ΙΑΣΧΟΛΙΑ Μαθητρία
ΓΙΑ ΚΟΤΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ ἠλικία 10

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΩΣΗΣ ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ

7021-6-79

ΓΡΗΓΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ "ΜΕΣΗΜΕΡΙ"
-ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ-
-ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-

ΠΩΣ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ Ο ΜΠΡΟΥΤΟ
ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΗ ΠΡΙΝ
ΑΠΟ ΜΕΝΑ; ... Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΕΦΤΑΣΕ ΠΡΩΤΗ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ ... ΚΑΙ
ΕΓΩ ΚΜΟΥΝ ΜΕ
ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟ-
ΜΙΑ!

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΑΦΕΝΤΙΚΟ! ΕΧΩ ΜΙΑ
ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΗΣΗ!

ΞΕΡΩ ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ
ΓΑΤΟ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ
ΚΑΜΜΕΛ!

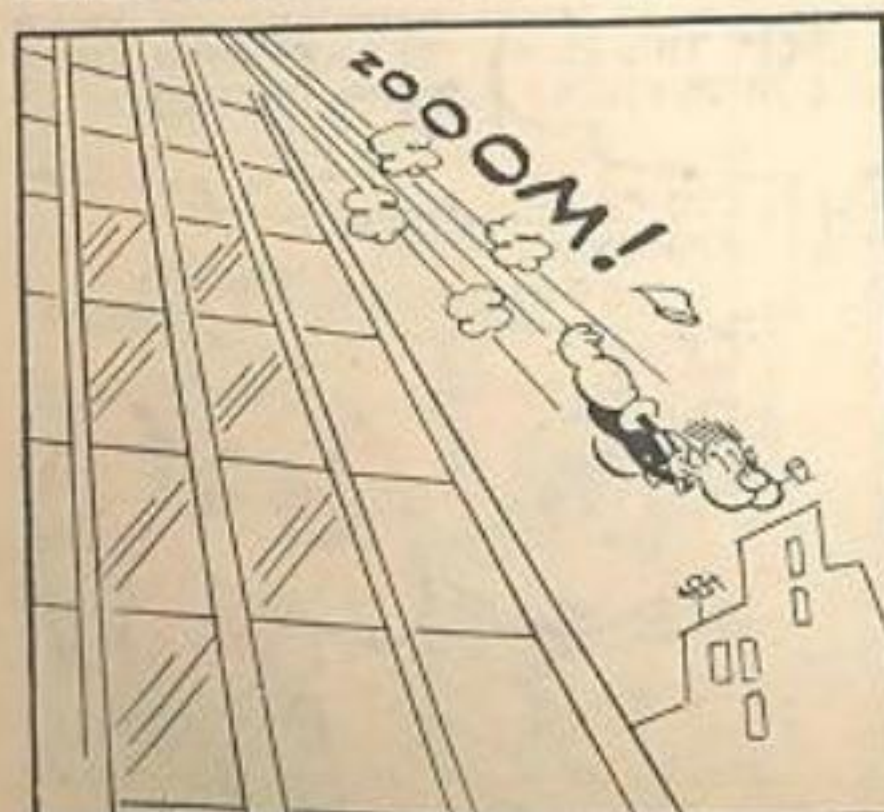
ΑΚΚ!!

ΒΟΥΛΩΣΤΟ !!

ΑΣ ΦΑΩ ΛΙΓΟ
ΣΠΑΝΑΚΙ!

ΤΟ
ΜΕΣΗΜΕΡΙ

ΕΜΠΡΟΣ!

ΤΟΚ! ΤΟΚ!

ΩΧ!!

ΣΜΑΚ!

ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΛΕΙ ΑΦΕΝΤΙΚΟ!
ΑΥΤΟΣ Ο ΓΟΡΙΛΛΑΣ ΣΚΟΤΩ-
ΣΕ ΤΟ ΓΑΤΟ ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΦΕΡΕΙ
ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΗ!

ΤΟΝ...
ΑΠΑΤΕΩΝΑ!

ΤΟ "ΜΕΣΗΜΕΡΙ"
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟ "ΜΕΣΗΜΕΡΙ"

... Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΜΑΣ ΠΟΡΑΦ, ΑΝΑ-
ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΔΟΛΟ-
ΦΟΝΟ ΤΟΥ ΓΑΤΟΥ ΤΟΥ
ΛΟΡΔΟΥ ΚΑΜΜΕΛ.

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΑΖΟ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' ένα καιρό, ζούσε ένας κακός άρχοντας. Ποτέ στη ζωή του δεν είχε φοβηθεί άνθρωπο ή ζώο. Και τους πιο δυστυχισμένους ανθρώπους της περιοχής που διαφέντευε, ποτέ δεν τους είχε λυπηθεί. Το μόνο πράγμα που φοβόταν ο άρχοντας εκείνος, ήταν τα γηρατειά.

Κάθε μέρα, λοιπόν, καθισμένος μπροστά στον καθρέφτη του προσπαθούσε να κρύψει με κάθε τρόπο τις ρυτίδες του προσώπου του και τις άσπρες τρίχες που φύτρωναν στα μαλλιά του και στα γένειά του.

— "Όλος ο κόσμος, όσο είμαι νέος με φοβάται! Έλεγε. Αν γεράσω, κανείς δεν θα με υπακούει. Γι' αυτό, πρέπει να μείνω για πάντα νέος..."

Για να μην υπάρχει τίποτα, που να του θυμίζει τα γηρατειά, είχε διατάξει τους στρατιώτες του, να παίρνουν με τη βία τους γέροντες από τα σπίτια τους και να τους πηγαίνουν να

ζήσουν σε μία μακρινή έρημο, πολύ μακριά από τη χώρα του.

— Θέλω να βλέπω μόνο νέους στην περιοχή που διαφεντεύω! Έλεγε κάθε τόσο. Οί γέροι μου χαλούν τη διάθεσι!

Κάθε μέρα, από κάθε γωνιά του βασιλείου, έρχονταν μπροστά στον άρχοντα, γυναίκες δακρυσμένες και τόν παρακαλούσαν να μη στείλει στην έρημο τους γέροντες άντρες τους και παιδιά λυπημένα, να τόν παρακαλέσουν να λυπηθεί τους γέροντες πατεράδες τους.

Αλλά εκείνος, έμενε άσυγκίνητος. Δεν λυπόταν κανένα.

Κάποτε όμως, φαίνεται, ότι βαρέθηκε να ακούει κλάματα και παρακάλια.

Φώναξε, λοιπόν, τους καβαλαραίους του και τους είπε:

— Πηγαίνετε να διαλαλήσετε σε όλη τη χώρα, την γενναιοδωρία μου! Πείτε σε όλους τους υπηκόους μου, πως όποιος μπορέσει να βουτήξει μέσα

στη λίμνη του παλατιού και να σύρει από τον βυθό ένα χρυσό βάζο που μου έπεσε πριν λίγες μέρες μέσα, θα τον κάνω πλούσιο και θα χαρίσω στους γέροντες συγγενείς του την έλευ-

θερία να ζουν όπου θέλουν. Όποιος όμως, προσπαθήσει και δεν μπορέσει να βγάλει το βάζο, αυτόν θα τον φυλακίσω στα σκοτεινά μπουντρούμια του παλατιού μου για όλη του τη ζωή. Έτρεξαν οι καβαλλαράιοι και έκαναν γνωστή στον κόσμο τη νέα θέληση του άρχοντα.

Πολλοί νέοι τότε ξεκίνησαν να πάνε να βγάλουν το χρυσό βάζο από τη λίμνη, για να γίνουν πλούσιοι και έτσι να σώ-

σουν τους γέροντες συγγενείς τους από την εξορία.

Πολλοί πήγαν, μα κανένας δεν γύρισε. Όλους τους φυλάκισε ο άρχοντας, γιατί δεν μπόρεσαν να βρουν και να βγάλουν από τον βυθό της λίμνης το χρυσό βάζο.

Ανάμεσα σ' αυτούς που άκουσαν τη θέληση του άρχοντα, ήταν και τρία αδέρφια, μαζί με τον γέροντα πατέρα τους.

— Πατέρα, είπε το μεγαλύτερο από τα τρία αδέρφια. Θα πάμε να σύρουμε το χρυσό βάζο από τον βυθό της λίμνης, για να μας δώση την άδεια ο άρχοντας να σε κρατήσουμε κοντά μας και για να γίνουμε πλούσιοι!

— Δεν είναι ακόμα καιρός να πάτε, παιδιά μου, απάντησε ο πατέρας. Πρώτα πρέπει να ταξιδέψετε, να μορφωθήτε και μετά, σαν γυρίσετε, με το καλό, πηγαίνετε να δοκιμάσετε την τύχη σας στην λίμνη του άρχοντα...

Άκουσαν την σοφή συμβουλή του πατέρα τους τα τρία αδέρφια και έφυγαν από το σπίτι τους.

Δρόμο πήραν, δρόμο άφηκαν φτάσανε σ' ένα σταυροδρόμι.

— Άς χωρίσουμε εδώ, είπε ο μικρότερος αδελφός. Και αν είμαστε τυχεροί, μετά από χρόνια, θα ξανασυναντηθούμε στο φτωχικό του πατέρα μας, να τραδήξουμε όλοι μαζί για το άρχοντικό του άρχοντα.

Έτσι και έκαναν. Ο πρώτος, ο πιο μεγάλος αδελφός, αφού πέρασε πολιτείες και χωριά, συνάντησε έναν αστρολόγο. Αυτός του είπε:

— Αν, παλικάρι μου, θέλεις να μάθεις τα μυστικά των άστρων, έλα στην δουλειά μου.

— Ό,τι και να μάθω, χρησιμο θα μου φανή, απάντησε το παλικάρι. Γι' αυτό, δεχομαι να δουλέψω για σένα.

Αφού δούλεψε δυό χρονών ή-μέρες με τον αστρολόγο μία μέρα του είπε:

— Αρκετά έμεινα μαζί σου και αρκετά έμαθα από την σοφία σου. Τώρα όμως, είναι καιρός να φύγω.

— Όπως θέλεις, απάντησε ο αστρολόγος. Έπειδή μου δούλεψες καλά, να, πάρε σαν δώρο αυτό το μαγικό τηλεσκόπιο. Πού ξέρεις; Κάποτε μπορεί να σου χρειασθή...

Ο δεύτερος, ο μεσαίος, στον δρόμο που πήγαινε, συνάντησε έναν κυνηγό.

— Πάρε με στην δουλειά σου, του είπε το παιδί, και θα στο χρωστάω εύγνωμοσύνη.

Τον πήρε μαζί του ο κυνηγός.

Όταν πιά κόντευαν να περάσουν δυό χρόνια, είπε ο κυνηγός:

— Τώρα πιά, έμαθες καλά την τέχνη μου και μπορείς να φύγεις από κοντά μου. Πριν φύγεις όμως, έπειδή μου δούλεψες καλά, πάρε σαν δώρο τούτο το μαγικό τουφέκι που το βόλι του χτυπά τον στόχο χωρίς να τον κομματιάσει, αλλά τον αφήνει ά-

νέπαφο. Πάρτο, να με θυμάσαι, και πού ξέρεις; Κάποτε μπορεί να σου χρειαστή...

Ο τρίτος αδελφός, ο μικρότερος, έπιασε δουλειά σ' ένα θυροδοάφη, που έπαιρνε δέρματα και τα έφτιαχνε φορεσιές και ποδήματα.

Αφού δούλεψε κοντά του δυό χρόνια και κάτι, του είπε:

— Καλά νομίζω σου δούλεψα ως τώρα, αφεντικό. Καιρός όμως είναι, να πάω κι' εγώ στο σπίτι μου. Ο γερο-πατέρας μου θα με περιμένει.

— Καλά, του είπε ο θυροδοάφης. Φύγε. Μιά όμως και μου δούλεψες καλά, να, πάρε σαν δώρο, αυτό το ζευγάρι τα μαγικά γάντια. Πιάνουν οτιδήποτε δεν μπορεί να πιάνει άλλος στα χέρια του... Κάποτε μπορεί να σου χρειαστούν...

Έφυγε ο τρίτος αδελφός και πήγε στο σπίτι του το πατρικό. Εκεί, συνάντησε τον γερο-πατέρα του και τα άλλα δυό αδέρφια του, που είχαν γυρίσει νωρίτερα.

— Τώρα, παιδιά μου, τους είπε ο πατέρας, σίγουρα είσα-στε έτοιμοι να πάτε να βγάλε-τε το χρυσό βάζο από τον βυθό της λίμνης του άρχοντα.

— Ναί, πατέρα! απάντησαν. Κίνησαν, λοιπόν, τα τρία αδέρφια για το παλάτι του άρχοντα.

Όταν έφτασαν μπροστά στη μεγάλη πόρτα του παλατιού, τους σταμάτησε ένας στρατιώτης που φύλαγε την πόρτα.

— Τί ζητάτε; τους ρώτησε.

— Ήρθαμε, να βγάλουμε το χρυσό βάζο από τον βυθό της λίμνης! απάντησαν.

— Χά! Χά! γέλασε ο στρατιώτης. Χιλιάδες νέοι κλείστηκαν στις φυλακές πριν από χρόνια, έπειδή δεν μπόρεσαν να το βγάλουν. Και ερχόσαστε έσείς;

— Και γιατί δεν μπόρεσαν; ρώτησε ο μικρότερος.

— Γιατί το βάζο φαίνεται στον βυθό, όταν είσαι έξω από το νερό. Όταν όμως δουτήξεις μέσα στο νερό, για να το πιάνεις, δεν φαίνεται πουθενά...

— Καλά! είπε ο μεγαλύτερος αδελφός. Έσύ, παρουσία-σε μας στον άρχοντα και τα άλλα είναι δική μας δουλειά...

— Όστε, λοιπόν, αποφασί-σατε να σύρετε το βάζο από τον βυθό της λίμνης μου; τους ρώτησε ο άρχοντας όταν τους είδε μπροστά του.

— Καλά το κατάλαβες, άρχοντά μου! απάντησε ο μικρότερος αδελφός.

— Καλά, και πώς είσα-στε σίγουροι πως θα μπορέσετε να το σύρετε επάνω, τη στιγμή, που χιλιάδες άλλοι νέοι προσ-πάθησαν χωρίς αποτέλεσμα.

— Αυτό, άφησέ το σε μάς, άρχοντά μας!

— Και θα πάτε και οι τρεις μαζί, την ίδια μέρα;

— Ναί, κι' οι τρεις!

— Εντάξει! Αν πετύχετε, θα σας κάνω πλούσιους και ποτέ πιά δεν θα διώχνω στις μακρινές έρημιές τους γέροντές σας, όπως έκανα μέχρι σήμερα. Την άλλη μέρα, τους ωδήγη-σαν μπροστά στη λίμνη.

— Άκούστε, τί σκέφτηκα, είπε ο μικρότερος αδελφός στους άλλους δυό. Θυμόσαστε τί μάς είπε ο στρατιώτης;

— Ναί. Ότι το βάζο φαί-νεται μόλις σκύψης πάνω από τα ήσυχα νερά της λίμνης, μα μόλις δουτήξεις μέσα χάνεται, είπε ο μεγαλύτερος.

— Σωστά! Αυτό σημαίνει, ξαναείπε ο μικρότερος, που ή-ταν πολύ έξυπνος, ότι το βάζο δεν πρέπει να το αναζητήσουμε στο βυθό, αλλά άναμέσα στα φυλλώματα αυτού του τερά-στιου πλάτανου, που τα κλαδιά του καθρεφτίζονται στα καθαρά νερά της λίμνης...

— Έχεις δίκιο, απάντησαν τὰ ἄλλα δυὸ ἀδελφία μαζί.

Κύτταξαν τότε πρὸς τὰ ἀπάκια, μὰ τὰ κλαδιά τοῦ πλατάνου ἦταν τόσο πυκνά, πού δὲν μπορούσαν νὰ ξεχωρίσουν τὸ χρυσὸ βάζο.

— Θὰ κυττάξω μὲ τὸ μαγικό μου τηλεσκόπιο καὶ θὰ σὰς πῶ ἀμέσως πού εἶναι, εἶπε ὁ μεγάλος ἀδελφός.

Ἔτσι καὶ ἔκανε. Καὶ ἀμέσως τὸ μαγικὸ τηλεσκόπιο τοῦ φανέρωσε τὸ βάζο, πού ἦταν καλὰ κουμμένο μέσα στὰ πυκνά κλαδιά.

Τότε ὁ μεσαῖος εἶπε στὸν μικρότερο:

— Τώρα εἶδαιμὲ πού εἶναι κρυμμένο τὸ βάζο. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δουλειᾶς ἐγίνε. Εἶναι πολὺ δύσκολο ὅμως, νὰ τὸ κατεβάσουμε ἀπὸ κεῖ πάνω.

Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο, απάντησε ὁ μικρότερος. Σημάδεψε ἐσὺ τὸ βάζο μὲ τὸ μαγικό σου τουφέκι, πού δὲν κομματιάζει τὸν στόγο. Ἐγώ, στὸ μεταξύ, θὰ περιμένω ἀπὸ κάτω. Μόλις τὸ χτυπήσης μὲ τὸ βόλι σου, θὰ τὸ πιάσω μὲ τὰ μαγικά μου γάντια, πού πιάνουν ὅ,τι δὲν μπορεῖ νὰ πιάσῃ ἄλλος καὶ ἔτσι δὲν θὰ πάθῃ τίποτε.

Ἔτσι ἔκαναν τὰ τοῖα ἀδελφία. Ἐδῶσαν τὸ βάζο στὸν ἄρχοντα κι' ἐκεῖνος τοὺς ἀντάμειψε ὅπως εἶχε ὑποσχεθῇ καὶ μάλιστα ποτὲ πιά ἀπὸ τότε δὲν ἐξόρισε στὴν μακρινὴ ἔρημο τοὺς γέροντες. Καὶ πέρασαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἡμεῖς καλύτερα.

***

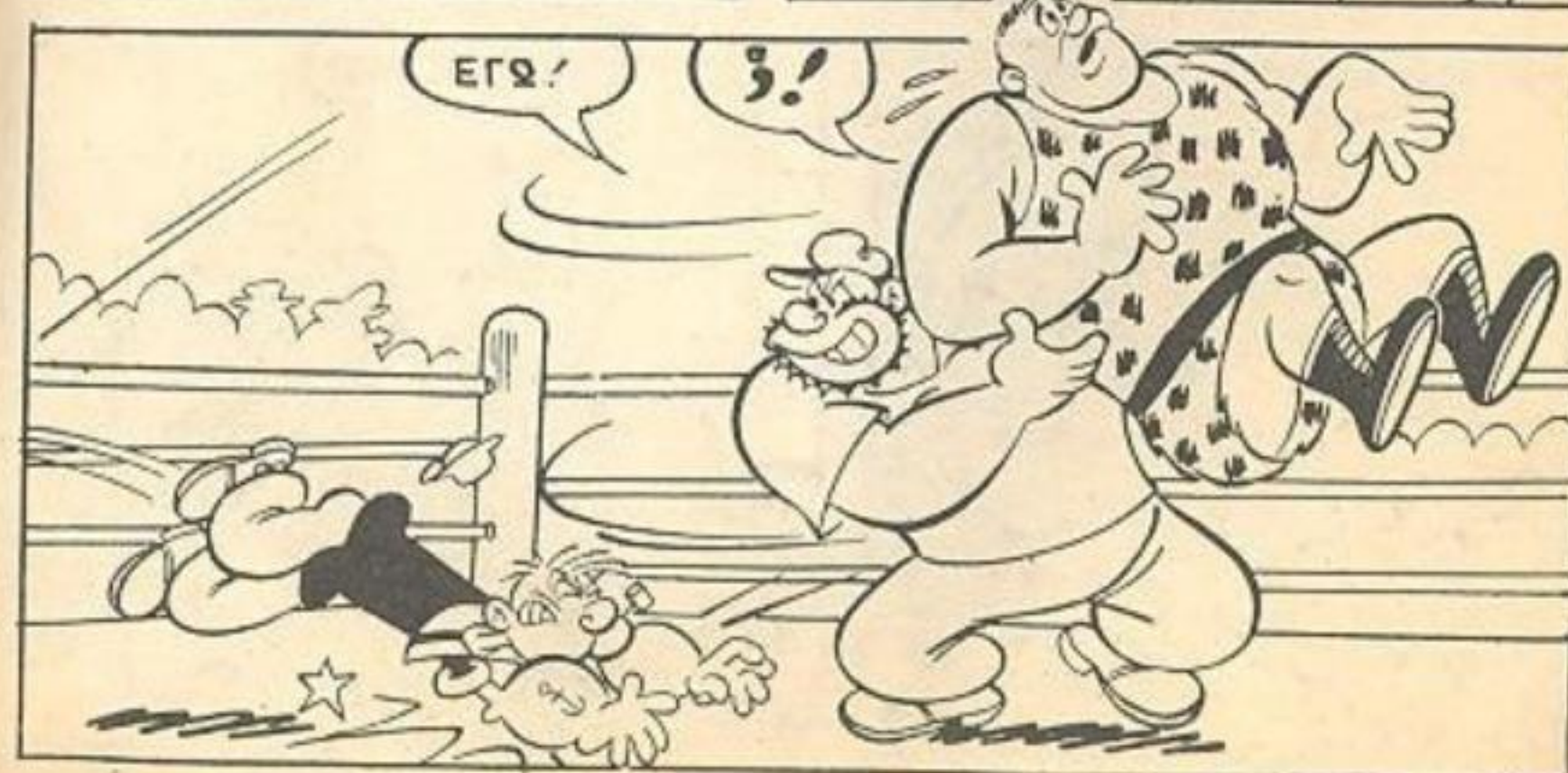
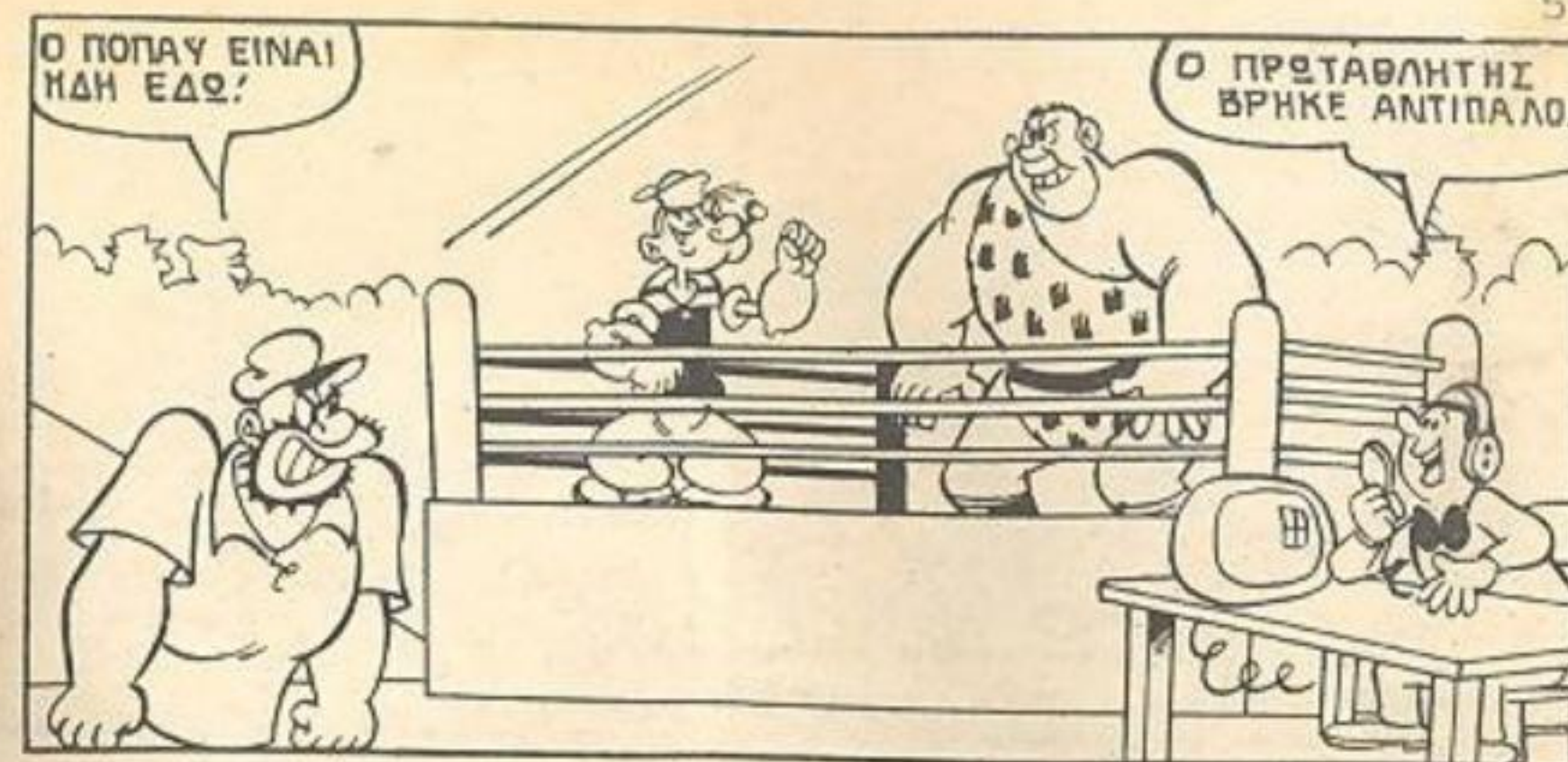
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΛΗ

ΓΚΡΡΡ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΑΛΗ!

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΠΟ ΣΕΝΑ! ΓΚΡΡΡ!!

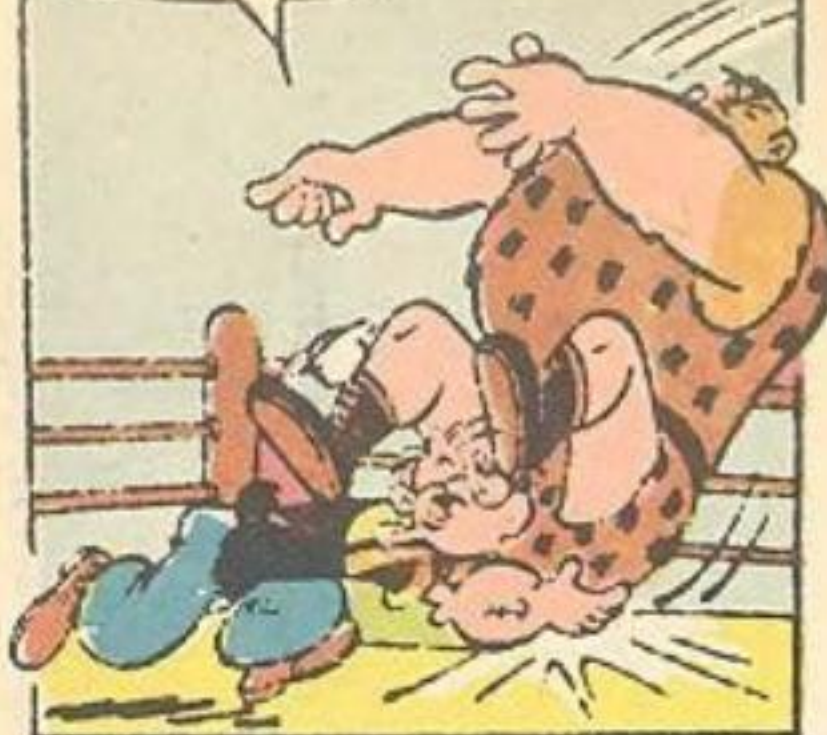

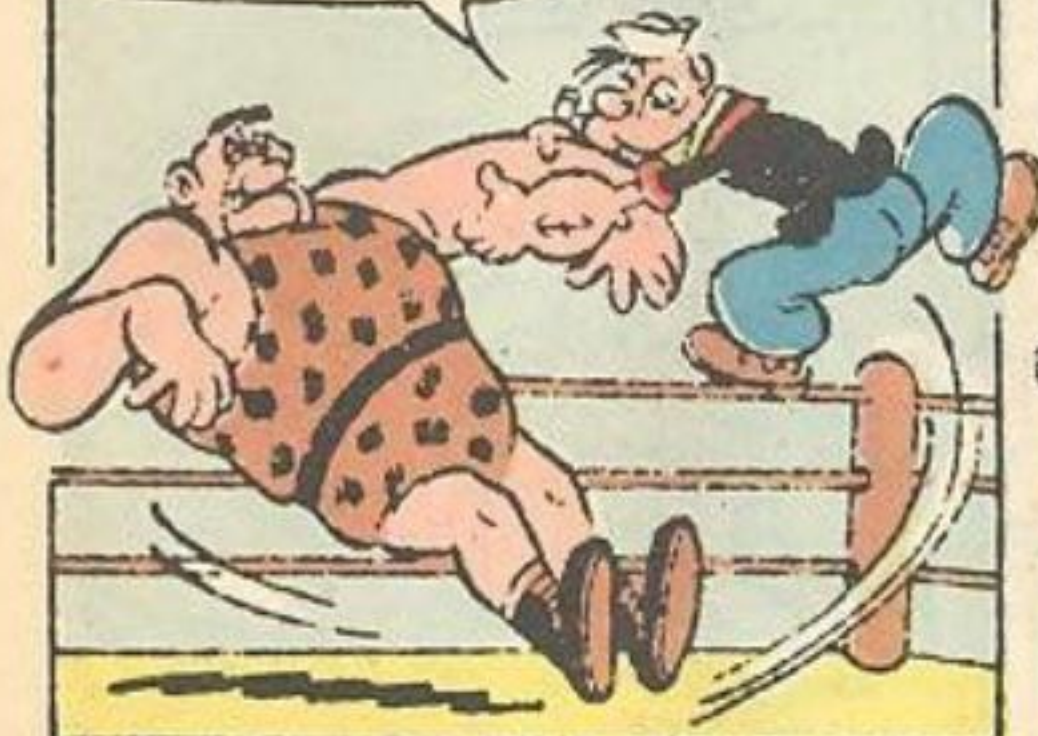
ΘΑ ΤΟΝ ΡΙΞΩ ΣΤΟ ΚΑΝΑΒΑΤΙΟ!

ΣΤΑΜΑΤΑ..!

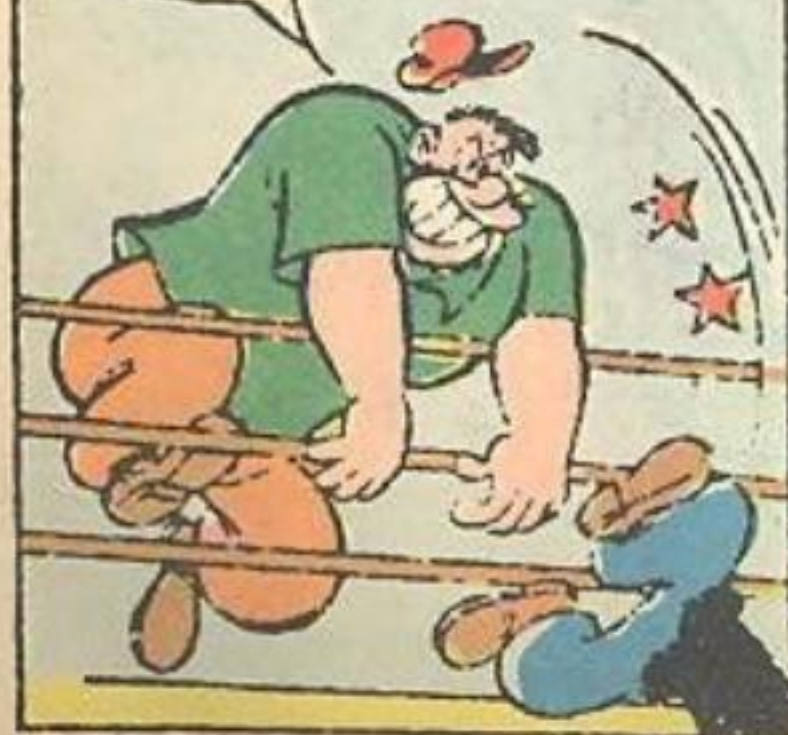
ΘΑ ΤΟΝ ΡΙΞΩ ΕΓΩ..!

ΑΦΗΣΕ ΤΟΝ!

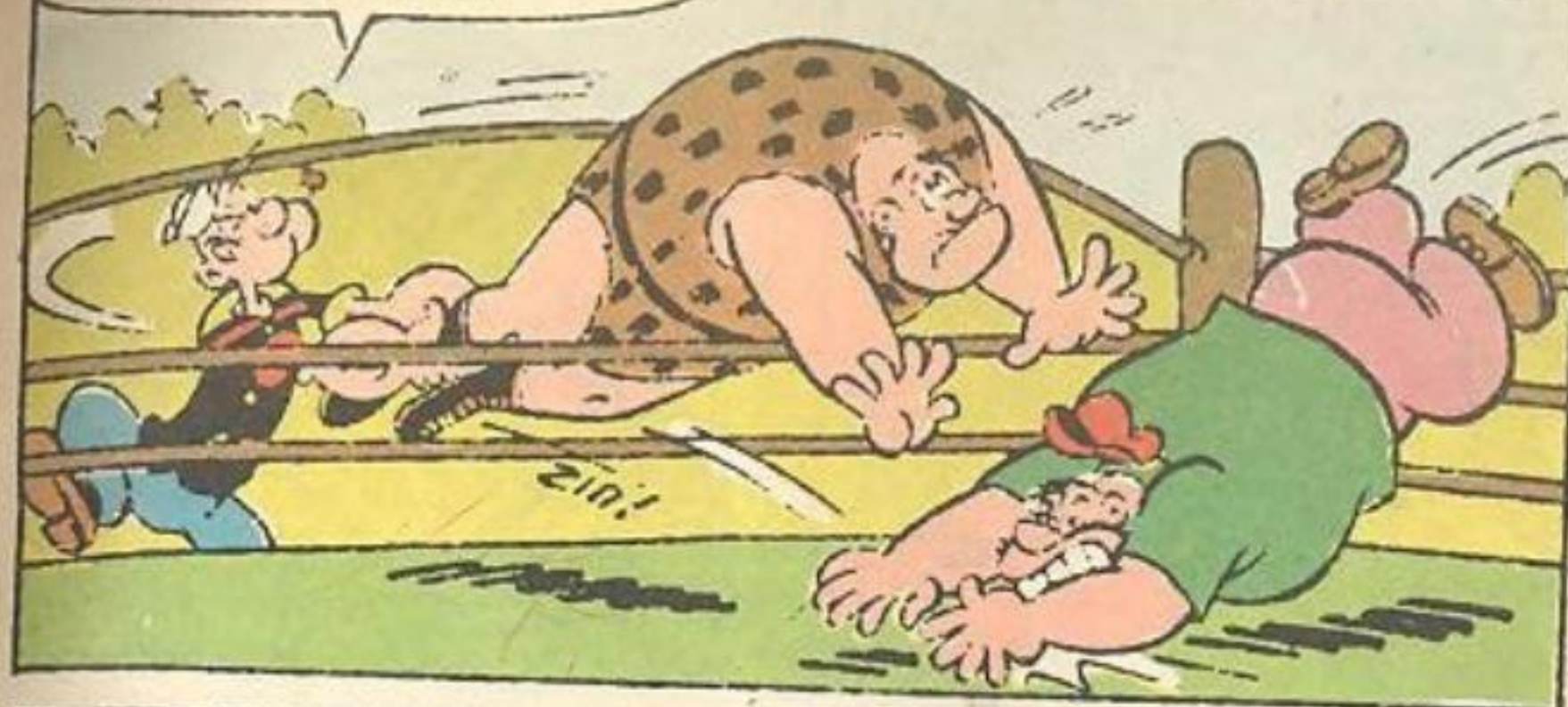
ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ!

ΕΙΣΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ!

ΠΡΩΤΟΣ ΗΡΘΑ ΕΓΩ!

ΓΚΡΡΡ!! ΘΑ ΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΕΙ!

ΣΒΗΝΕ ΤΟ ΦΩΣ!

ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΟΡΓΗ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ Ο ΤΖΑΚ Ο ΤΙΓΡΗΣ!

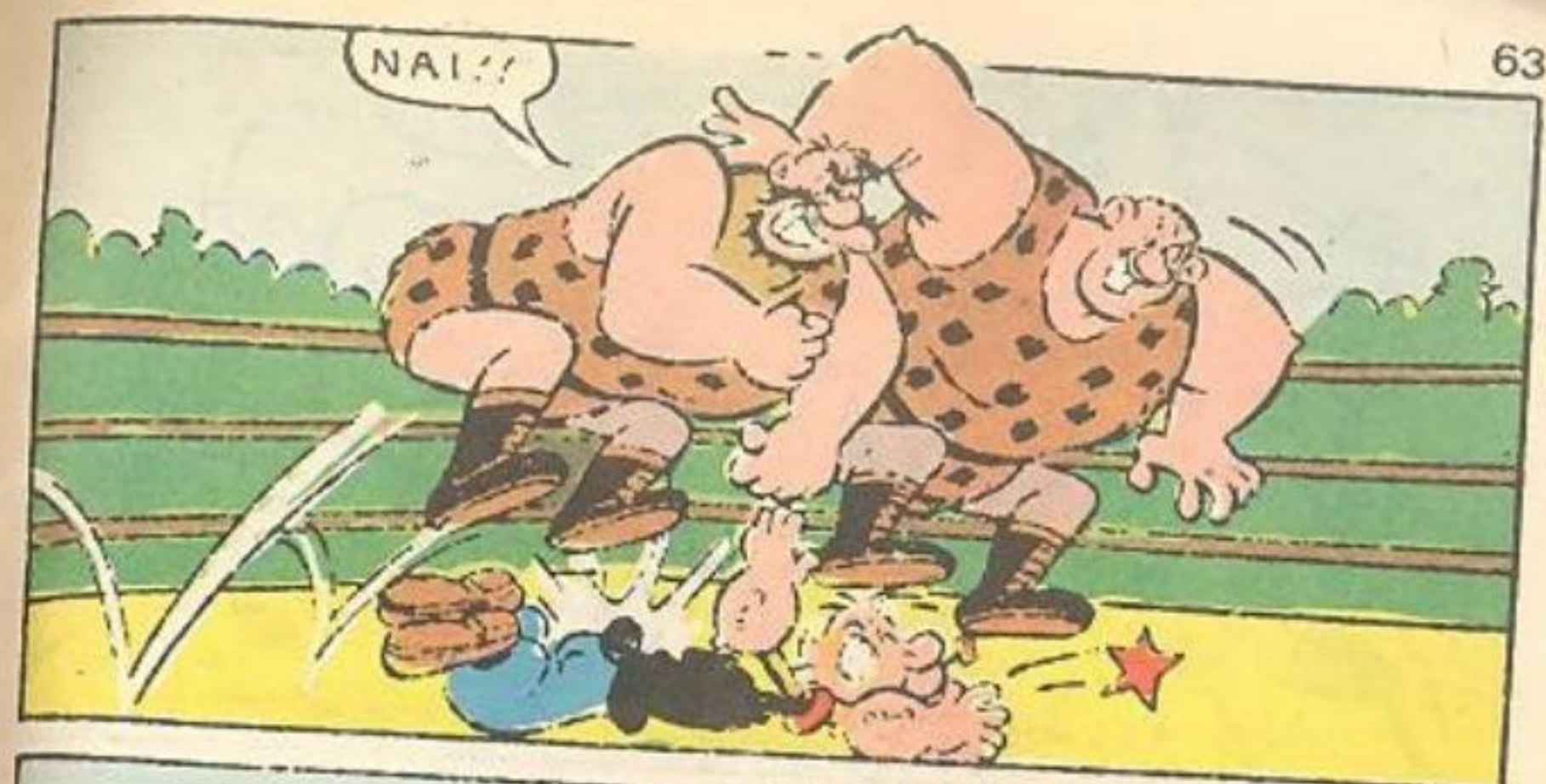
ΗΡΘΕ ΠΑΛΙ ΤΟ ΦΩΣ!

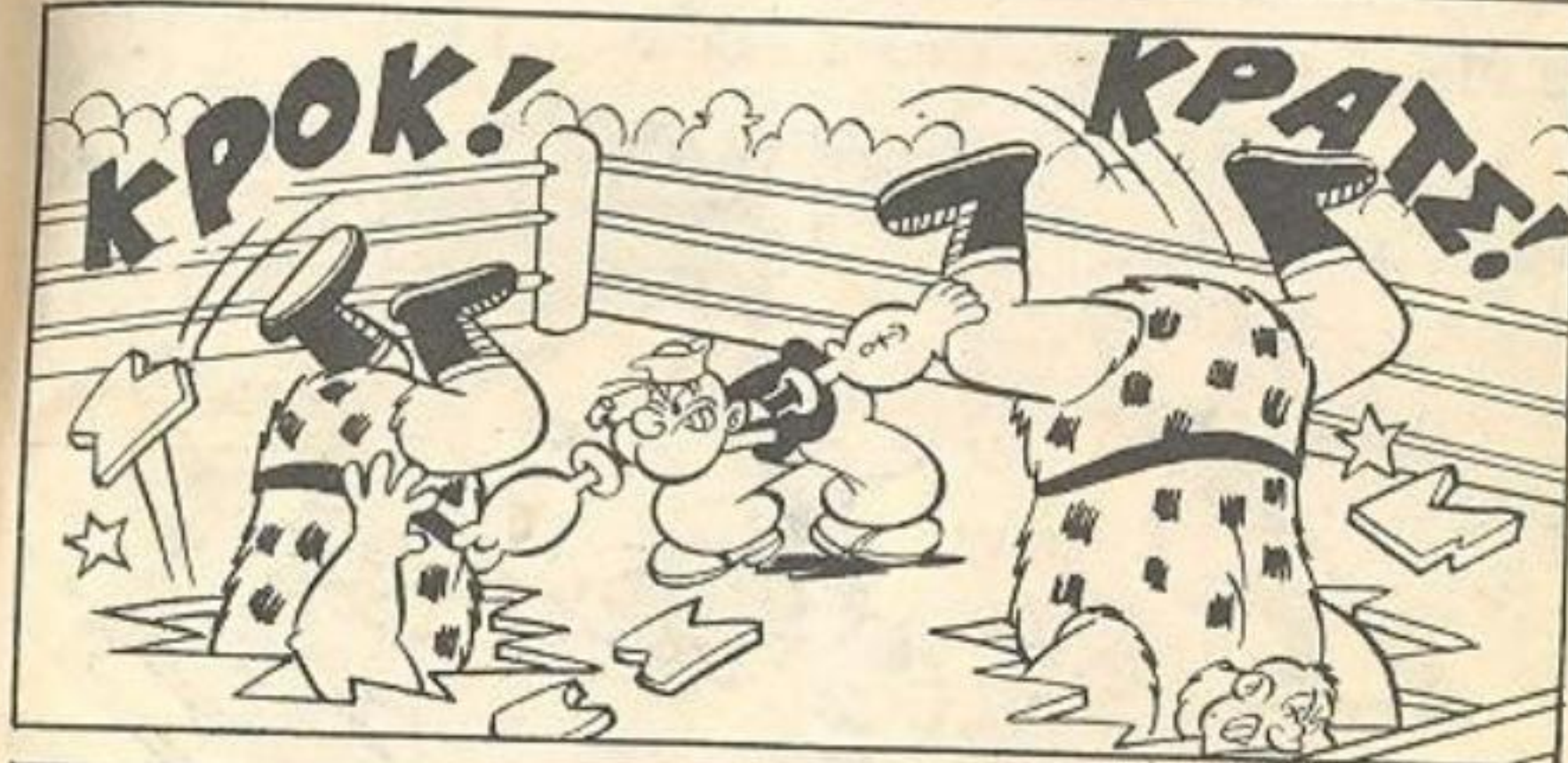

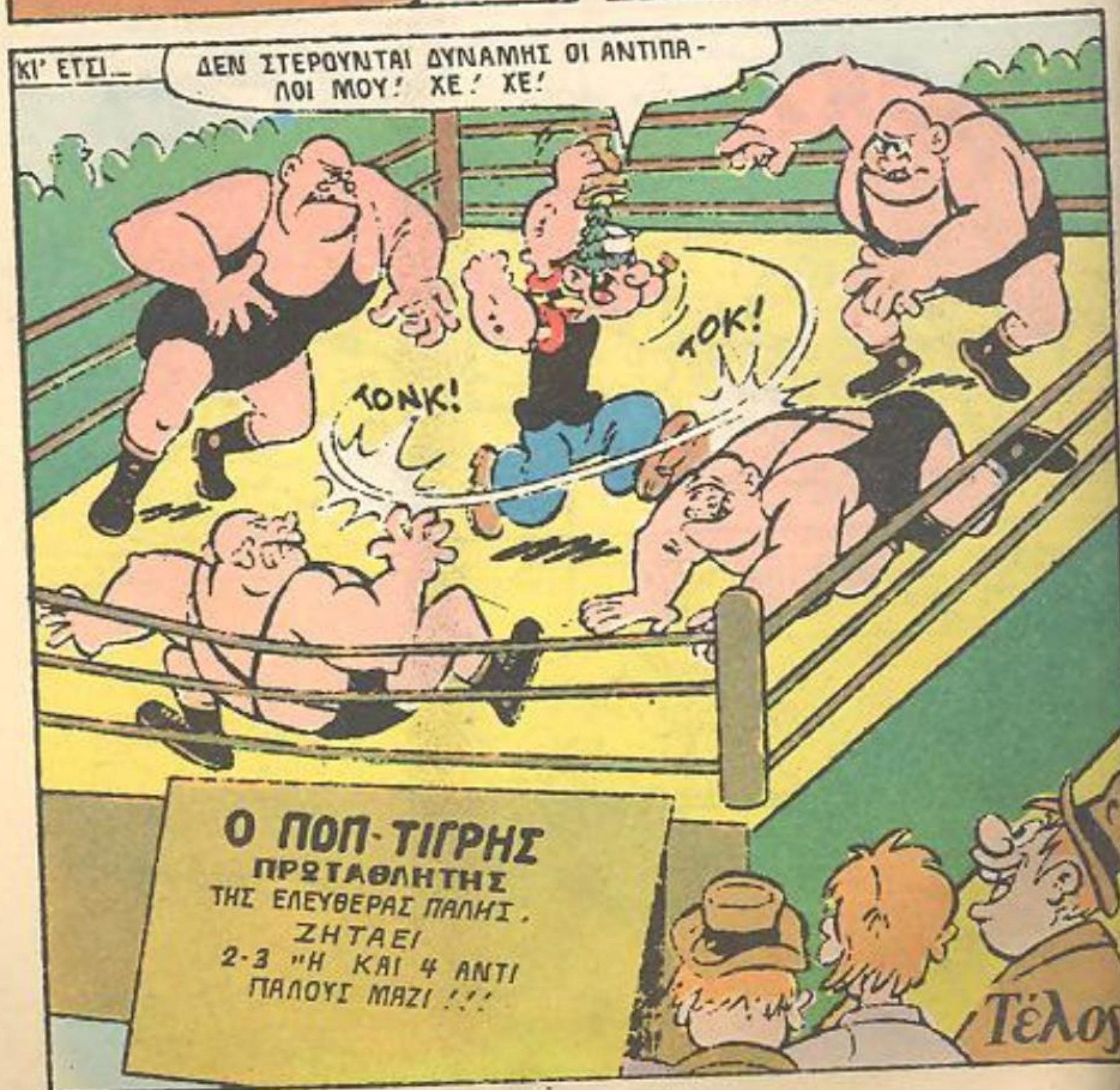

Είναι τα
καλλήτερα
για
οδούς

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

54-

Τηλεόραση
Εβδελούδα (Εβδομάδα Σχολείων)

ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τηλεόραση